

Kona találkozó 2006 - Balatonfüred

Hetek óta lesem az időjárás jelentést, hátha végre megjön a nyár a várva várt balatoni hétvégére. Pénteken azt jósolják, hogy egész hétvégén 30°C körüli kánikulai meleg lesz. Lett is, yessss, boldog vagyok, végre tényleg nyár van és pont időben, szuper.

Péntek:

Extra rövid napot csinállok melóban és rohanok pakolni, hogy még a nagy dugó előtt kijussunk a városból. Nem jött össze. :o) D.u. 3-kor indulok Bogiért Csepelre, 4:15-kor vagyok a házuk előtt, lépésben mentem végig a rakparton... Bedobjuk, illetve bepréseljük a 307sw csomagtartójába a hátizsákját, és irány Füred. A füredi kemping bejáratánál voltunk 5:45 körül, a lefele menő forgalom még nem volt erős. A kemping bejáratától elküldenek a Kona kapuhoz regisztrálni, ami kicsit messzebb egy személykaput jelent. Gyanakvóan nézem az út szélén parkoló autókat, csak nem kint kell parkolni és közben behordani a cuccokat, amiből nem kevés csücsül a csomiban??? De hál' istennek nem, itt csak regisztrálni, és fizetni kellett, majd vissza a kemping főkapujához, ott bemenni, újra regisztrálni a kempingben az autót, és már meg is vagyunk... Ugye milyen egyszerű. :o)))

A fesztivál terület a kemping szélén húzódott, adott számú sátorhellyel. Végiggurultunk Bogival a kijelölt sátorozó parcella mellett, és megállapítottuk, hogy ez bizony megtelt. Így a következő parcellában kinéztünk magunknak egy helyet. Épphogy elkezdtük a sátrat felállítani, amikor odagurult hozzánk egy konás rendező, és felvilágosított, hogy ez bizony már nem az általuk lefoglalt terület, és lehet, hogy ki kell fizetnünk a helyet a kempingnek. Bogival úgy döntöttünk, hogy ezt inkább bevállaljuk, minthogy közvetlen a dirt-pálya mellé (ott volt az érkezőnél talán egy sátornyi hely) verjük fel a sátrat. Srác el, másik srác begurul, aki a kemping biztonságisa volt, újra elmondja nekünk ezeket, neki is azt feleljük, hogy inkább fizetünk. Lassan kész a sátrunk, szakad rólunk a víz, már nagyon vágyunk egy korsó hideg sörre, a borzasztó hőségben. Bogi az utolsó cöveket kalapálja éppen a köves talajba, amikor újabb látogatónk érkezik. Már mosolyogva mondom neki, hogy tudom, fizetnünk kell, mire ő azt válaszolja, hogy oké, ti tudjátok, de

Bogi a másodszorra felállított sátorban matracot pumpál

most tárgyalt le a kona egy új területet, éppen a parcella túlvégén. Hát ez remek, Bogival kínunkban már csak röhögünk, felszedjük a sátrat és átcuccolunk a túlvégre. Persze itt is letámadtak a szervezők, de felvilágosítottam őket, hogy már ide is lehet jönni, kérdezzék csak meg bátran az illetékeseket. Köszönték az infót, és kérték, hogy azért ha kipakoltunk, álljuk félre az autóval. Na de hova, hiszen nincs külön parkoló, így inkább maradtunk a sátor mellett. Jól döntöttünk, senki nem zargatott ezután. Végre elkészültünk, másodsorra pikk-pakk kész lettünk a sátorral. Csörög a mobilom, Ricsi barátom szintén befutott. Mivel kis segítségre szorult, kimentünk hozzá, és benavigáltuk a sátrunkhoz. Még mindig sör nélkül voltunk. Ricsi aztán előrántott egy üveg hűvösnek mondható jégert, amit a megérkezés örömeire végre meghúztunk. Talán már 8 körül is járhatott, mire odajutottunk a büfésátorhoz, ahol végre leguríthattuk jól megérdemelt sörünket, aztán még 1-et, aztán még 1-et...

A 9 órás Sub Bass Monster koncert nagyon jó volt, Ezt már Évával együtt mulattuk végig. A koncert után úgy döntöttünk, hogy nosztalgázunk egyet és megnézzük azt a diszkót, amit 10 évvel ezelőtt a vitorlás szezonban előszeretettel látogattunk. Jó volt a kihalt városban kóborolni, a Flamingó disco-t viszont nem találtuk meg, sajnos megszűnt. Elindultunk hazafelé, de útba ejtettük a Tagore-sétányt, sétálgattunk még kicsit a parkban, aztán tényleg haza. Hajnali 2 körül kúsztunk be a sátorba.

Szombat:

F8 körül ébredtünk, szokatlanul jól aludtam a vadi új nagysátorban. Elcammogtam egy ébresztő zuhanyra, meg kellett állapítanom, hogy nagyon kultúrált a kemping vizes blokkja, külön kabinokban lehet zuhanyozni, mosakodni, a WC-ben mindig van papír. Végre eljutottunk ideig... Mire visszaértem Ricsi túl volt első kávéján, Bogi is előmászott a sátorból. Felébrednünk még nem sikerült, gyorsan váltottunk dollárt, hogy vehessünk egy-egy jó erős feketét. A pénzváltásról: a fesztivál területén a hivatalos fizetőeszköz a Kona dollár. 1 kona \$ = 100 HUF. Minden egységáras volt, kávé, sült krumpli 2\$, bacardi cola, sör, hamburger 3\$, gyros tál, brassói első nap 6\$, majd később 8\$. Mást nem vettem, nem tudom mibe került. :o) Megkávéztunk, bekajáltunk és átmentünk a szomszédban lévő vitorlástelepre, ahol vitorláztam régen. 10 után vitorlát bontottunk és kihajóztunk.

Isteni idő volt, tűző napsütés, enyhe szél, kifejezetten pihenős-napozós túrát csinálhattunk. Azért hogy el ne aludjunk, kicsit megbolondítottam a túrát. A füredi 'öbölben' valamilyen nagyhajós verseny volt. Fél-háromnegyed szélben spinakkerrel (színes nagy hátszélvitorla, a hajó elejénél szokott gömbölyödni) hasított az első helyen a Sirocco, talán a Balaton egyik

Sirocco

Félszélben spinakkereznek és trapézolnak :o)))

legszebb hajója. Nagy ámulatunkban észre vettük, hogy a 2. és 3. helyen meccselő hajó éppen felénk tart, azt a taktikát választották, hogy 'lejjebb' jönnek, és innen közelítik a messziben (nem is láttuk) lévő bóját. A gond csak az volt, hogy nem teljes vitorlázattal mentünk, csak az orrvitorlát használtuk, így a hajó kényelmesen, lassan haladt. Mivel a versenyben lévő két hajó vészesen közeledett, átvettem Bogitól a kormányt, hogy én, mint tapasztalt vitorlázó, majd megoldom a dolgot. A tervem az volt - figyelembe véve a szelet és a két hajó haladási irányát - hogy „föléjük” fordulunk, és elmegyünk mellettük, (általában ezt szoktuk tenni) mert ha tartjuk az irányunkat, akkor pont telibekapnak. A két hajó 150m-en belül volt, úgyhogy kiadtam a parancsot, forduló. Sebességünk nem volt, így nehezen

fordult a hajó, nem gond, lassan irányba álltunk, idővel lesz újra sebességünk is. A két hajó 60-80m-en belül egyszer csak irányt változtat, 'célba vettek minket'. A k**va életbe, tolom a kormányt, próbálok valamit csinálni, 40m..., 30m... és jönnek, iszonyú versengés kettejük közt, mi van, talán nem látják, hogy ott állunk előttük tehetetlenül 0 sebességgel. Kapkodok, próbálok lendületet szerezni, hogy helyet adjak nekik, de nem jön össze... A két hajó közrefog, az 'alsóval' (a jobb oldalamon) nem foglalkozom, a vitorlájára van felénk, talán nem akadunk össze. Amelyik 'felülről' jön (balról) viszont naggyon durva, kint trapézol 3-4 ember az oldalán (a hajó szélén állva, beülővel bekötve egyensúlyozzák a hajót, szinte vízszintesbe kidőlve a víz felé), a fejük 10cm-re a mi hajónk függőleges fémhuzaljától, ezek nem viccelnek basszus, meg se mozdulnak, így be kell ugranom a helyemről, nehogy összefejeljek velük. Kész... szívrohamot kaptam... elmentek, mi még mindig egy helyben állunk... folytatják a harcot a 2. 3. helyért, amibe nagyon remélem, hogy nem avatkoztam be... Ha mégis, bocsánat, nem direkt volt, egy szál fokkal nehéz manőverezni.

A nagy ijedtségre úgy döntünk, hogy inkább lehorgonyozunk a kemping előtti vízben és megnézzük a water jumpot. Voltak szép ugrások, és esés is. Az egyik srác már az indulón elakadt, a bringája és ő is belebucskáztak a vízbe. Nagy röhögés, fütty és tapsvihár, a zsűritől 10pont. Második összejött, és a rámpa végén esett vízbe. Még néztük kicsit, majd 3 körül nem bírtuk tovább a tűző napot és kikötöttünk. Éppen rendbe raktuk a hajót, mikor hív Árpi, hogy VeraJedivel megérkeztek. Mire visszaértünk a talira, addigra állt a sátruk. Közösen elmentünk a

Waterjump, ollé...

rajtszámokért, kaja-pia, majd a nagy melegre való tekintettel úgy döntünk, hogy lemegyünk a partra fürdeni. A srácok bemerészkednek a vízbe, mi Bogival megállapítjuk, hogy ugyanolyan hideg, mint a hajóról volt, így inkább kihagyjuk. Kis idő múlva gagesz és Gyuri is csatlakozik hozzánk (péntek éjjel jöttek, még nem találkoztunk eddig). Meguntuk a partot, visszamentünk átöltözni, legurítottunk néhány Vilivilit (vilmoskörte pálesz vilmoskörte lével felöntve) és újra irány a büfé. Emil rulezék akkortájt kezdtek hangolni, mire odaálltunk a színpadhoz, befejezték... azt hittük a hangolásra, hogy már a koncert. :o) Sebaj, legalább van időnk kimenni kajálni a 'Sekliben' - szintén nosztalgikus hely, sűrűn pizzáztunk ott régen. Vera, Árpi, Bogi és én mentünk, Éva, gagesz és Gyuri otthon maradtak, Ricsi pedig átment a vitorlástelepre, mert kezdődött a régi telepvezető búcsúztatója (ahová én is hivatalos voltam). Bevágtuk a pizzákat, tésztákat, bacardi kólákat és elindultunk vissza a 9 órás koncertre. Nekem ezután van kb. 1-1,5 óra igazolt hiányzásom, míg átmentem a vitorlás társasághoz. Lapos volt az ottani buli, és már közös témánk se volt igazán, tehát visszarojogtam a bringásokhoz bulizni. :o))) Fogytak a boros kólák, sörök és bacardi kólák. Éva egész este gyűjtötte utánunk a kona logóval jelölt műanyag poharakat, amiket zsetonokra váltott, majd a zsetonokon vett egy pakli 'egyesületi kártyát'. Nagy bánatunkra fél2-kor abbahagyták a zenélést, jó éjszakát kívántunk a társaságnak, és Bogival berogytunk a sátorba, picit muszáj aludni is, vasárnap maraton. :o) Vera és Árpi állítólag még fürödtek egyet a balcsiban, nem hiszem, hogy túl sokat aludtak. :o)))

klarezs